

EGY MENŐ APUKA A SPOTIFY-RÓL

Világszerte keresett basszbariton hang, operaszínpadok több kontinensen, másfél évre előre leköötött koncertek – ezek **Bretz Gábor** címkei. Irigylésre méltó, hát még, ha hozzátesszük: boldog házasság, hét gyerek, saját vállalkozás. Egy élet, amiben megadatott minden, amit csak kívánhat magának az ember. Gáborral és feleségével, **Bernadettel** a pályakezdekről, az álmok beteljesüléséről, a kritikák keresztüzéről és a legfontosabbról: a családról beszélgetünk.

◆ **Bretz Gábor:** Gyerekkoromban a szüleim szoktattak rá a komolyzenére. Hallgattuk otthon, jártunk koncertekre és az Operába. Szerettem, bár előfordult, hogy unatkoztam. Ilyenkor a bátyámmal számolgattuk az orgonasípokot a Zeneakadémián... Zongorázni is tanítottak hat és fél évig, és – bár nem kerültem szoros kapcsolatba ezzel a hangszerrel – büszkén mondhatom, hogy *Schumann Hazatérő vidám földművesét* a világ nagy előadótermeiben már eljátszottam, a Metropolitanról a Covent Gardenen keresztül a Müpáig mindenhol, ahol a próbák alatt pár percre egyedül hagytak a zongorával.

– **A nézőtérről hogy kerültél a színpadra?**

Bretz Gábor: Hosszú és görbe úton. Érettségi után jogra felvételiztem, de nem vettem fel. Bő egy évre Amerikába mentem, hogy megtanuljak angolul. Egy ottani magyar baptista gyülekezetben talákoztam az akkor már idős operaénekesssel, Czövek Istvánnal. Pici kórus, pici szóló, így figyelt fel rám, el is kezdett tanítani. 1994-ben jöttem vissza, és mivel nem volt jobb ötletem, beiratkoztam a Kereskedelmi Főiskolára. **Bernadettet** is ebben az évben ismertem meg. Amikor 1996-ban Pista bácsi hazajött, és kiderült, hogy semmit nem haladtam az operaénekesi pályával, amin ő elindított, elvitt egy itthoni kollégájához, **Antalffy Zsírós Alberthez**, aki a tanárom lett. Főiskolásként elkezdtem a Bartók Konzervatóriumot, majd a Zeneakadémiára jártam.

– Az ember azt gondolná, hogy innen már egyenes út vezet bármelyik színpadig.

Bretz Gábor: Ha elvégzed a Zeneakadémiát, akkor sem tudhatod, lesz-e belőled operaénekes. Antalfy támogatott abban is, hogy elvégezzem a Kereskedelmi Főiskolát, mert tudta, hogy a pálya bizonytalansága miatt kell egy B-terv. 2004-ben diplomáztam, ott álltam 30 évesen, már három gyerekkel, és nem volt szinte semmi munkám.

– Ilyenkor nem mondja azt egy feleség, hogy akkor legyél kedves elmenni dolgozni?

Bretz Bernadett: Sokat beszélgettünk annak idején arról, hogy mi legyen a továbbiakban. Akkor még a szüleim házában laktunk, bár külön szinten, de nagyjából egy háztartásban. Apósomék is támogattak minket, így én is arra biztattam Gábort, hogy járjon csak versenyekre meg előéneklésekre, és majd meglátjuk, mi lesz. A nagycsalád eleinte úgy tartotta számon, hogy Gáborka hobbiból énekelget, aztán ők is látták, hogy ennek van értelme.

– Tehát diploma már volt, de munka még mindig nem.

Bretz Gábor: Előéneklésekre és énekversenyekre jártam. Volt sikerélményem is, de ezt úgy kell érteni, hogy mondjuk hetven előéneklésből húsz sikerült jól. Ötvenen viszont azt hallottam, hogy „köszönjük, kérjük a következőt”. Előfordult, hogy egy versenyt megnyertem, a következőn rögtön a középdöntőben indulhattam, de ott azt mondták, hogy „nem kérjük”. Ez a furcsasága és szépsége is az énekesi pályának: az egyik ember számára ez a világ legszebb hangja, a másiknak meg hallgathatatlan. Végül egy osztrák és egy francia menedzser kezdett el foglalkozni velem, jó pár éve pedig már a londoni IMG-vel futok. A Kékszakkállút 2006-ban énekeltem először, de talán 2007 volt az első év, amikor éreztem, hogy fut a szekér: Rennes-ben volt egy Nabucco-koncert, utána a Salome, majd a Jenufa a Scala-ban, aztán Salzburgban a Figaro házassága, Klagenfurtban az Ariadné Naxosban és a Rigoletto...

– Az előéneklés, ha a szomszéd utcában van, nem olyan nagy ügy, de gondolom, ennél messzebbre kell elutazni azért, hogy megmutasd magad.

Bretz Gábor: Előfordult, hogy összesen tíz órát autóztam egy meghallgatásért, de amint beléptem, láttam, hogy csalódiást okoztam. Nem ilyen karaktert kerestek. De olyan is volt, hogy elhívtak Párizsba Luc Bondy francia rendezőhöz, aki engem szeretett volna Sparafucilének. Ő akkor kezd gondolkodni egy karakterben, amikor személyesen megismeri. Reggel indult a gépem, délben becsöngettem hozzá. Szegény épp nagyon beteg volt, felült az ágyában, teázgattunk, ismerkedtünk. Fél óra múlva annyit mondott, hogy akkor két év múlva találkozunk Bécsben. Nyém volt a szerep!

A PROFI ÉNEKES, HA A KÖRÜLMÉNYEK NAGYON ELLENE VANNAK, AKKOR IS LEGALÁBB 70 SZÁZALÉKOT TUD ADNI. SŐT, MEGHALÁS KÖZBEN IS, HA A DARAB ÉPP ÚGY KÍVÁNJA!

– Sokáig semmi, aztán egyszerre túl sok, túl messze.
Bernadett, te mit szoltál ehhez?

Bretz Bernadett: Gábor nagyon szerette volna ezt a pályát, ezért támogattam. Húszévesen összekerültünk, attól kezdve sülve-főve együtt voltunk, így a távolléte nagy váltásnak számított, főleg, hogy 2007-ben már öt gyerekünk volt. Eleinte úgy működött az életünk, hogy Gábor ment, a család maradt. Aztán úgy döntöttünk, hogy inkább mi is megyünk, így Klagenfurtban és Milánóban hosszabb időt töltöttünk együtt. Az iskolások miatt azonban inkább többször mentünk rövidebb időre, ilyenkor hetekre kivettük őket a suliból. Ausztráliába öt gyerekkel utaztunk három hónapra. Pont nyáron, így nem kellett hiányozniuk az iskolából. New Yorkba nyolc hónapra költöztünk, Franciaországba és Spanyolországba mindig csak pár hétre. Gábor sokat lesz külföldön jövőre, annyi biztos, hogy Palermóba és Salzburgba megyünk vele, mert az ottani fellépései iskolai szünet idejére esnek.

– Nem tudok nem arra gondolni közben, hogy csak az utazás mennyibe kerülhetett például Ausztráliába...

Bretz Bernadett: Sokba! Gábor business jegye helyett kértünk inkább hat turistát. Japánba is így vittünk néhány gyereket. Fontosabb a családnak együtt lenni, mint jó sok pénz félretenni.

– A férj álma tehát megvalósult, most jön a feleségé...
Bretz Bernadett: Egy saját csokoládémanufaktúra.

Hatéves korom óta minden édességet én készítettem otthon, de a nagy fordulat 2013-ban jött, ekkor már hat gyerekkel. Gábor Franciaországban, Aix-en-Provence-ben énekelt két hónapig, ahova szintén elkísértük. A környéken találtunk egy kicsi csokoládégyárat – Chocolaterie de Puyricard –, ahol mindketten beiratkoztunk egy egynapos gyorstalpalóra. Nagyon élveztük! Hazatérve elkezdtem utánajárni, hogyan tanulhatnám ki a szakmát. Végül megtaláltam a legjobb iskolát, ahol elvégeztem a kezdő és a haladó tanfolyamot. Milánóban többször ünnepeltük valamelyik gyerekünk születésnapját, és mivel ott sütni nem tudtam, egy közeli cukrászdából hoztunk mousse-tortát. Bele is szerettünk, úgyhogy a boltban a csoki mellett erre szakosodtunk. Tavaly szeptemberben nyitottuk az üzletünket. Gábor megmarad az éneklésnél, de másodállásban ő a fő minőségellenőrünk. Amit én nem veszek észre, mert abban élek mindennap, ő azonnal kiszúrja.

Bretz Gábor: A munkaköri leírásomban az ipari kémkedés is szerepel! Ha külföldön járok, nézem az üzleteket, a sütitket, a bolti dekorációkat. Mindent lefotózok, aztán itthon kielemezzük. És a főellenőr valóban én vagyok. A mélyhűtő tetejére például létra nélkül is primán fellátok. A pultot is rendszeresen végigkóstolom... Hetente két-háromszor igyekszem vásárlói szemmel körülnézni. Mondok egy példát. Az üzletet úgy alakítottuk ki, hogy a járókelők beláthassanak a műhelybe a kirakatüvegen keresztül. A formákat nem mossuk el, mert a víz nem tesz jót a csokinak. Ezt a látogató nem tudja, csak azt látja, hogy egy összecsokizott forma hever a kirakatban. Ezeket most már inkább elpakoljuk, nehogy azt higgye bárki, hogy ez egy koszos üzlet.

– A kontroll visszafelé is működik? Bernadett, te kritizáld Gábort?

Bretz Bernadett: Persze, én is adok neki visszajelzést. Bölcsészként végeztem, nincs avatott fülem, csak jó hallásom, és a hangját kiválóan ismerem.

Bretz Gábor: A pályán nagyon fontos a külső kontroll. Ez 2013-ig meg is volt Antalffy-n keresztül, aki haláláig minden előadásomra eljött Európa-szerte.

Ez megnyugtató. Bernadett is sokszor eljön a főpróbára, és szól, hogy ennél vagy annál a résznél ne oldalra énekeljek, hanem előre. Ilyen apróságokra nem minden rendező figyel.

Bretz Bernadett: Rögtön kiszúrom, ha valami furcsán néz ki, például, ha Gábor dülöngélve megy, lóbálja a kezét, vagy nem húzza ki magát eléggé. Apróságok, de számítanak.

– Egy-egy ölelkezős jelenetnél feleségként nehéz lehet például azt mondani, hogy nagyobb átéléssel...

Bretz Gábor: Lehet, hogy a színpadon nagy hévvel belemarkol az egyik a másikba, de közben a karmester integet a monitorokba, van egy tempó, amit tartani kell, szóval az egész nem olyan romantikus, mint amilyennek látszik. De visszatérve a kritikára, nagyon nehéz a szakmában olyat találni, aki ért hozzá, jót akar neked, és úgy is mondja a véleményét, hogy el tud fogadni.

Bretz Bernadett: Az én szakmámban is. Néha Gábor is úgy önti rám az észrevételeit, hogy muszáj rászólnom, ne így zúdítsa a fejemre, mert dacos leszek!

Bretz Gábor: Bernadett kecsesebben intézi a véleménynyilvánítást, tudja, hogy a művészelke nem veszik egyszerűen a bírálatot! A feleségem, az apukám és az anyukám a fő kritikásaim. Anyukám részletekbe menően, apukám célirányosan, lényegre törően mondja a véleményét. Bernadett a kettő közötti átmenet. A gyerekek viszont nem kritizálnak. *Laura*, amikor előadásra menet elbúcsúztam tőle, annyit kért, hogy „Papa, menőn énekelj!”. Ez azóta is

ott van a fülemben. Bár igazán nem is tudom, mire gondolhatott, milyen a menő éneklés. Laza? Görcs nélküli? Egyszer meg is kérdeztem tőle...

– Egy operaénekes is lehet olyan menő a gyerekei szemében, mint egy popsztár?

Bretz Bernadett: Persze! Amerikában Árpi és Bundi gimnáziumba jártak, és ott történt, hogy az igazgató lejátszotta Gábor egyik felvételét az iskolarádió. Nagyon büszkék voltak a papájukra! Nemrég épp Árpi spanyol haverjai mondták: „Azta! Milyen menő a papád, rajta van a Spotify-on!” Vagy amikor Sydney-ben a taxik hátulján ott volt Gábor fényképe, az is tetszett nekik. Egyébként sok komolyzenét hallgatnak, és hangszeren is kötelező tanulniuk legalább pár évig.

– A közösségi média korában folyamatosan ömlenek a vélemények. Hogy dolgozzátok ezt föl?

Bretz Gábor: A kommenteket nem figyelem, mert a családi szűrőn keresztül úgyis eljutnak hozzám. Meg kell tanulnunk szétválasztani a lényegest a lényegtelenről, az építő kritikát a rombolótól. A profi énekes, ha a körülmények nagyon ellene vannak, akkor is legalább 70 százalékot tud adni. Sőt, meghalás közben is, ha a darab épp úgy kívánja! De a viccet félretéve, sok minden befolyásol: legyél egészséges, passzoljon a szerep, maganélet, bármi. Nagyon fontos egy művészi pályán, hogy tisztán lássuk, hol tartunk. Ha már huhogok, és borzalom a hangom, muszáj abbahagyni. Na, ez nagyon nehéz! De remélem, lesz majd erőm hozzá. Ehhez kell egy másik láb. A csokoládé! ♦

hirdetés

ÖRÖMHÍR MINDENKINEK!

FIATALOKNAK
IDŐSEKNEK
CSALÁDOSOKNAK
EGYEDÜLÁLLÓKNAK

WWW.KATOLIKUSRADIO.HU
INFO@KATRADIO.HU • 06 1 255 3333

Magyar Katolikus Rádió

Region	Frequency
Borsod-Abaúj-Zemplén	104.6
Hajdú-Bihar	102.4
Jász-Nagykun-Szolnok	102.5
Komárom-Esztergom	102.5
Közép-Dunántúli	102.5
Középszelektől	102.5
Nagybányai	102.5
Nógrád	102.5
Pécsi	102.5
Pestmegyei	102.5
Szabolcs-Szatmár-Beregi	102.5
Tótkomói	102.5
Vas	102.5
Veszprémi	102.5
Zala	102.5

Díjazzuk a családbarát médiát!

A Média a Családért-díj évek óta rangos elismerése azoknak az újságíróknak és szerkesztőknek, akik a nyomtatott, az elektronikus vagy online sajtóban következetesen kiállnak a családi élet értékei mellett. A díjat a Képmás szerkesztősége hívta életre 2007-ben, és a Média a Családért Alapítvány osztja ki.

Az évi 12 jelöltet nyolctagú szakmai zsűri választja ki a print és elektronikus médiamegjelenések közül. Az aktuális hónap győztesével interjút olvashatnak lapunkban.

Decemberben választjuk ki a **Média a Családért-díj** 2018 magyarországi és külhoni díjazottjait, akik 500 000 Ft jutalmat kapnak.

Bővebb információ: www.mediaacsaladert.hu, facebook.com/mediaacsaladert

SEGÍTSEN MEGTALÁLNI A HÓNAP JELÖLTJÉT!

Ajánljon olyan nyomtatott vagy elektronikus sajtóban megjelent, illetve rádióban, televízióban sugárzott anyagot, országos vagy határon túli médiából, amely a családot mint értéket jeleníti meg!

Javaslatát az info@mediaacsaladert.hu címre várjuk.

AZOK KÖZÖTT, AKIK A KRITÉRIUMOKNAK MEGFELELŐ JELÖLÉST (ÚJSÁGCIKKET, RÁDIÓ- VAGY TÉVÉMŰSORT, ONLINE TARTALMAT) KÜLDENEK NEKÜNK, HAVONTA KISORSOLUNK EGY AJÁNDÉKOT.